

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

In quo Dauidis Regis ac Prophetæ, aliorumque sacrorum Vatum Psalmi; ex
Hebraica veritate in Latinum carmen obseruantissimè conuersi

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Psalmvs LXXXVIII. Domine Deus salutis meæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44993

PSALM. LXXXVII.

Fundamenta eius in montibus sanctis.

ECCLESIAE CATHOLICAE
PRAESTANTIA.Filiorum Corahh Psalmus Cantici, cuius funda-
mentum in montibus sanctitatis.*Carmen Dicolon Distrophon.*

- 1 Montibus in sanctis urbem fundauerat IAS,
Firmo quam munimine fixit.
Nempe Iacobiadum præter tentoria cuncta
Portas diligit ille Sionis:
2 Amplia quidem digna ac de te dicuntur, & in eis,
Urbs dilecta DEO VSQVE potenti.
3 Ut memorem Rahaba quotquot Babyloneque magna
Me norintque colantque timentes:
Adde Palæsthinam, Aethiopes, Tyriosque; notatur
Ille ibi ceu rarissimus ortus.
4 At vir, virq. frequens numerisq. Sione, SUPERNVS
Quem stabilit, natus referetur.
5 Dum populorum IAS librum scriptumque recaser,
Hunc illuc natum inuenit usque.
6 Cantores tibicinibus non impare censu
In te suntque omnes mihi fontes.

PSALMVS LXXXVIII.

Domine Deus salutis meæ.

EXPIATIONIS EFFICACIS
POSTVLATIO.

- 1 Canticum Psalmi filiorum Corahh, ad præstan-
tem super Mahhalath Leghaneth, Admonito-
rium Heman Ezraite.

Carmen Elegiacum.

- 2 IAS teque DEFVM nostræ auctoremque salutis
Te, coram clamans, nocte dieque precor.
3 Ante tuos vultus veniant mea dicta pretesque,
Atque aurem penetreret nostra querela tuam.
4 Namq. anima hæc saturata malis, mea vita sepulchrū
Penè intrat, certè iam properata tenet.
5 Comparor in foueam demissis, vis mihi, ut illis.
Nulla quibus restat, iam perit atque, viris.
6 Utque

PSALMORVM

- ¶ 6 Utque alij extincti defunctus censeor, ut quos
In foueam occisos mors violenta iacit;
Quorum non vltra memor es, scissosque repente.
Diceris ipse tua depositisse manu.
- 7 Meque ira in fouea (te sic statuente) profundis.
Dieictum penitus, sentio & in tenebris.
- 8 Incubuit bilis tua cuncta in me, atque tuis me
Fluctibus immisis omnibus usque premis.
- 9 Me procul abscedunt noti, te auctore, ego & illi.
Horror inclusus, cui via nulla patet.
- 10 Hique oculi tristes, IAS, merore laborant;
Te voco, quam longa est lentaque mesta dies.
Interea palmas ad te & tua numina tendo,
Auxiliumque inter dura pericla peto.
- 11 Nunquid in extinctis facies miracula? an V.S Q.V.E.
Ad laudes surgent, qui cecidere, tuas?
- 12 Anne tua exstabit bonitas narrata sepulchro?
An tua in exitio sit patefacta fides?
- 13 In tenebris miranda tua an sint nota vel ista
Iustitia in terra, quae meminisse nequit?
- 14 Atqui ego te supplex IAS, te postulo clamans;
Anticipo assida te quoque mane prece.
- 15 Cur verò hanc animam depellens resquis IAS?
Cur à me facies abdis & ipse tuas?
- 16 Debilis à prima ac pauperrimus ipse iuventa
Perfero terrores, queis secor usque, tuos.
- 17 Me super incensiisque tui venere furores,
Sunt formidinibus membra recisi tuis.
- 18 Ambitus his pressusque laboribus instar aquarum
Circundor toto contineorque die.
- 19 Me chari sociisque procul, te auctore, latentes
In tenebris, noti ac deseniere mei.

PSALM. LXXXIX.

Misericordias Domini in aeternum cantabo.

MISERICORDIAE IN P.V.B. SALV.
TEM IMPLORATIO.

Admonitorium Ethan Ezrahitæ.

Carmen Sapphicum.

Dona in aeternum miserantis IAE
Sunt mihi vati recinenda, & ore
Veritas nostro est memoranda longa in
Saecula nepotum.

Diximus,

Dixe
Con
Veri

Fœd
Vt r

Con

Con

Omni
Mita

Prap
Aeti
Par

F O

Con
Acco

Cop
Par

Pro

Tu i

Tem
Triu

Et t

Qui
Dur

Dex
Abc

Et

Bra
Pol

Dex

Mur

Aeq